

Sur ve deniz

2011-02-20

Çeşm-i der güzin’de maişetpenah efendimiz dilinden dökülen hecelerin manalarını tüm tedaileriyle kalbine kaydeden talibine bir bakışla sus diyerek arzetti.

Ruh, onun gibilerin aynası, ayna olmayanların ruhudur.

Tekerleme cinsinden hikmet kıvılcımları boşaltmak için kafasını yoklayan evlat, benlik kaygından ötesini Allah biliyor, dizip durduğu sözlerin manasında hiçbir tahammül yok, ne oluşa, ne yokluğa tahammül ediyorsun.

Dur, seni durdurmayanlardan şüphe et. Kendini çevirdiğin surların her kulesinde birini nöbetçi bırak, öyle ki düşmanın olan şeytan o taraftan sana yaklaştığında haberin olsun.

O nöbetçiler ya yaşayan, ya ölmüş hikmetliler arasından seçilir, surunda gedik olduğunda işaret edecek onlardır, onları dinle, kendini yıkıntıya bırakma.

Surunu yıkıntıya çevirenin sonu esen rüzgarla şehrinin tarumar olmasıdır.

Süz, seni süzmeyenlerden kaç. Kendine bıraktığın ağların boş gelmesi ihtimali yoktur, elbet denizinden balık değilse de, çer çöp ve çamur çıkar, onları şehrinin ortasına getirip de pazarda satma, çer çöpün yeri denizin ortasıdır, ağına gelen balıkları göster, çer çöp bırak balıkları beslesin.

Ağına gelmeyen balık için kendini helak etme, kimse kendi denizinin sahibi değildir, balık sadece halıkın sözünü dinler.

Bırak balıkların ne zaman dilerse o zaman gelsin ağa, sen ağdan sorumlusun, ne denizin dibi, ne balığın kaderi...

Meskenin olan şehri, surlarını, pazarını, evlerini, denizini ve limanını mamur tut.

Maişetpenah efendimiz sustu, gözleri denize ve alını sura benziyordu.